

Overweging 2e zondag van Pasen: Beloken Pasen

Thema: Geloven zonder te zien

Lezingen: Handelingen 4,32-35 en Johannes 20,19-31

8 april 2018

Marleen Kremers

Een maand geleden hadden we hier bij de zusters een zogenaamde "Themabijeenkomst". En ik wil jullie hier graag wat over vertellen omdat het zoveel raakvlakken had met de eerste lezing.

We komen samen met een aantal zusters twee keer per jaar bij elkaar om na te denken over een bepaald thema. Dit keer was het thema: "*Armoede in de wereld, het hoeft niet*". Aanleiding voor dit thema was het boekje van de Amerikaan Peter Singer, het boek heet: *Het kan wel!* En dat boek gaat over het bestrijden van armoede in de wereld. Een heel interessant boekje dat je gedachten over armoedebestrijding helemaal op zijn kop zet.

Singer ontkracht allerlei veelgehoorde argumenten over armoede bestrijding zoals: het geld komt toch niet goed terecht. Of: ieder moet toch zelf uitmaken hoe veel hij geeft? En met iedere bladzijde die ik las kreeg ik meer en meer het gevoel: ik moet in actie komen, ik kan ook veel meer geven dan ik nu doe. Het doet echt een appél op je.

En nu hoorden we net in de eerste lezing uit Handelingen over de prille geloofsgemeenschap die alles samen deelt, die één is van hart en één van ziel. Mensen die rijk zijn en veel bezitten delen alles wat ze hebben met degenen die niets hebben. Alles wordt bij elkaar gelegd en weggegeven aan degenen die dat het meeste nodig hebben. Wat een prachtige gemeenschap en u ziet waarom ik meteen moest denken aan dat boekje. Want hoe mooi zou het zijn als we dat nu nog steeds zo zouden kunnen beleven? Dat we niet meer zo vast zouden zitten aan bezittingen en geld. Aan status, grote huizen, dure kleren. Dat we bereid zouden zijn om onze inkomsten weg te schenken aan hen die het zo hard nodig hebben. Prachtige gedachte, en in theorie heel goed allemaal natuurlijk, maar als het er op aan komt is het een hele zware opgave. Want loslaten waar je zelf zo hard voor gewerkt hebt is moeilijk.

Wij hebben het geluk dat we hier Nederland in grote rijkdom leven. Echte armoede bestaat hier niet, en met echte armoede bedoel ik dan mensen die geen toegang hebben tot schoon drinkwater, die iedere dag uren moeten lopen naar een waterput, mensen die sterven van diarree en andere ziektes omdat er geen riolering aanwezig is. Wij hebben het hier zo goed. En toch hebben een gevoel van schaarste, dat we iets tekort

komen. Denk maar aan de pensioenen, hoe vaak hoor ik niet leeftijdsgenoten zeggen: als wij straks met pensioen gaan is er niets meer over! Kijk naar alle advertenties en reclames overal om ons heen. We moeten die dure jas kopen om er mooi uit te zien, we moeten dat boek kopen om er over mee te kunnen praten, we moeten gerechten koken van Knorr om gezond te worden, we moeten de krant kopen om op de hoogte te blijven van het nieuws in de wereld en noem maar op. We moeten van alles, de hele dag door. Als je TV kijkt, met de trein reist, naar de radio luistert, op je smartphone kijkt. Geen wonder dat we dan ook vaak het idee hebben dat we het zo druk hebben en dat we van alles moeten om mee te kunnen komen, om erbij te horen.

En dat vind ik zo mooi aan de lezingen van vandaag, die saamhorigheid. We horen erbij, ook al hebben we *niet* de nieuwste smartphone of het hipste kapsel. We zijn goed zoals we zijn, en we hebben eigenlijk helemaal niet zoveel nodig om gelukkig te zijn. We zijn misschien juist nog wel gelukkiger zonder veel bezittingen. Kijk naar de geloofsgemeenschap in Handelingen: zij gaven alles weg, deelden alles met elkaar en er was niemand die nood hoefde te lijden. Dat is niet iets specifiek voor die beginnende gemeenschap, het is voor ons allemaal. Ook wij worden daartoe gezonden. Jezus zegt in de evangelielezing van vandaag: Ik zend jullie zoals de Vader Mij gezonden heeft. Iedereen mag zich hierdoor aangespoord voelen om iets te gaan doen. Om de boodschap van Jezus verder te dragen, om van betekenis te zijn in deze wereld. Jezus geeft ons de Heilige Geest, die ons mag inspireren en bezielen tot daden van naastenliefde en zorg om elkaar. Wat hebben we nog meer nodig, toch?

Wij moderne westerse mensen hebben daarin nog een lange weg te gaan want ook wij, net als de ongelovige Thomas, wij hebben steeds vaker bewijs nodig om ergens in te kunnen geloven. We willen zien waar ons geld voor goede doelen naar toe gaat anders houden we onze portemonnee liever dicht. We kunnen niet geloven dat we zonder spullen en zonder geld beter af zijn. We houden ons vast aan status, we kopen toch steeds weer de producten die grote fabrikanten aan ons willen slijten omdat we ergens denken dat dit ons leven een beetje beter zal maken.

Om er vervolgens achter te komen dat we van een extra paar schoenen of een nieuwe televisie niet gelukkiger worden. We durven het gewoonweg nog niet aan om alles weg te geven en Jezus te volgen. En als ik zeg "we" dan bedoel ik ook "we", want ik zit net zo goed in datzelfde schuitje.

We weten allemaal dat Jezus eens tegen de rijke man heeft gezegd: "*Je moet al bezittingen verkopen en mij volgen*". Makkelijker gezegd dan gedaan.

Maar we kunnen klein beginnen. Het boekje lezen van Peter Singer, *het kan wel!*, zou bijvoorbeeld een goed begin zijn. Je kledingkast uitmesten en kleren die je nooit meer draagt aan een goed doel geven is ook een goed begin. Of je giften beleid eens een keer onder de loep nemen en kijken of je misschien iets extra's kunt geven. Het mag een bewustwordingsproces zijn, waarbij je stap voor stap leert om steeds een beetje meer los te laten, om meer ruimte te maken, letterlijk en figuurlijk en om zo dichterbij Jezus' manier van leven te komen.

Ik hoop dat we mogen ervaren hoe bevrijdend het is om minder te hebben en meer te geven en dat er mensen in de wereld zijn die door onze gaven een beter leven mogen krijgen.